

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

4 MAART 2022

Nr 1473

דף היומי חגיגה כ"ג

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

נח לשמור על קדושת הגליון

מפנין וקריין

אלה פקודי המשכן משכן העדת (לח, כא)
יש להבין מדוע כפל ב' פעמים באומרו "המשכן" ושוב "משכן העדות"?

ונ"ל דאיתא במדרש "למה תרצדון הרים גבנונים, שכל שבט ושבת רצה שיבנה בית המקדש בחלקו, אמר להם הקב"ה גנבים אתם שגנבתם את יוסף". מבואר מהמדרש שמי שגנב אין ביהמ"ק יכול להבנות בחלקו ולהקראות על שמו, ולכן נבנה בחלקו של בנימין.

והנה בכל מקום מצינו שנקרא המשכן על שם משה, והנה אם היה משה גונב מתרומת המשכן לא היה יכול המשכן להקרא על שמו, שהרי אי אפשר לקרוא למשכן ע"ש גנב כמבואר, ומדנקרא על שמו ע"כ שלא גנב מתרומת המשכן, אלא עשה הכל כאשר פקד לו ה'. מעתה אתי שפיר דהכי פירושו, "אלה פקודי המשכן", הוא המשכן שנקרא ע"ש משה, וזה עצמו שנקרא על שמו זהו "משכן העדות" שעשה משה רק כאשר "פקד לו ה'", דאל"כ לא היה נקרא על שמו.

(דברי הגאונים)

אלה פקודי המשכן משכן העדת (לח, כא)

המשכן משכן - שני פעמים רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עונותיהן של ישראל. משכן העדות - עדות לישראל שויתר להם הקב"ה על מעשה העגל שהי השרה שכינתו ביניהם (רש"י).

הגמרא ביומא (ז, ב), אומרת, שכשנכנסו אויבים להיכל מצאו הכרובים מעורין זה בזה. והראשונים התקשו, שהרי הגמרא בב"ב (צט, א) אומרת, שבזמן שאין ישראל עושים רצונו של מקום לא היה "פניהם איש אל אחיו", וא"כ איך יתכן שהכרובים מעורין זה בזה. ה"משנה למלך" בספרו "פרשת דרכים" (דרך עצב) מביא בשם חכמי אשכנז לתרין, שהקב"ה רמז להם שבחורבן העצים והאבנים, נתכפרו עונותיהם של ישראל, ולכן גם בשעת החורבן הראה שהשכינה שורה בישראל.

אומר רבי דוד יונגרייז זצ"ל ראב"ד העדה החרדית ירושלים, זה הפירוש כאן "משכן העדות", גם בשעה שנתמשכן המשכן בשעת החורבן, היתה "עדות" שהשכינה שורה בישראל ע"י עמידתם של הכרובים

ככל אשר צוה ה' את משה (לט, לב)

בהספד שהספיד ה"חפץ חיים" את חתנו רבי צבי הירש לוינסון, שאל: מדוע כתוב "ככל אשר צוה ה' את משה", ומדוע לא כתוב כאשר צוה ה' אותו, שהרי הפסוק מדבר על משה רבינו? ומתרץ, אם היה כתוב "אותו", היה משמע שקיים "הוא", ואחרי שקיים "הוא" הרי בהכרח שגם קיים "אני". אבל אצל משה רבנו לא היה קיים "אני", וממילא לא היה קיים "הוא", אלא שנצונו איזה יהודי בשם משה שעשה את כל מה שצוה ה' את משה. אמר ה"חפץ חיים", גם אצל חותני, לא היה קיים ה'אני' הפרטי שלו כלל. (מדשן ביתר)

השיעור ע"י

מרן הרב שליט"א

בקלויז טשורטקוב

בכל ליל ששי בשעה 20.00

תפלת מעריב לפני השיעור בשעה 19.45

בשבוע הבעל"ט

יהיה השיעור בהלכות

תענית אסתר ופורים

ועל מגילת אסתר

רעיון קצר על פרשת השבוע

מדי שבוע בקו הקהלה

שהיו פניהם איש אל אחיו. (מדשן ביתר)

וכסף פקודי העדה מאת ככר וגו' (לח, כה)

מצינו שהמן אמר לאחשורוש (אסתר ג, ט) ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה, ואמר בגמרא (מגילה ג, ב) אמר ריש לקיש גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו, והיינו דתנן (שקלים ב, א) באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים.

נראה ליתן טעם יפה למה שנתן המן דוקא עשרת אלפים ככר כסף, שהנה לפי שראה הקב"ה שהמן עתיד לשקול כסף וכך משום כן הקדים לצוות את ישראל שיתנו שקלים. ומצינו שהשקלים שנתנו בני ישראל נקראים תרומה וכדכתיב (טו, ל) 'לתת את תרומת ה' לכפר על נפשותיכם', והמן שראה שבני ישראל נתנו שקלים, רצה לבטל את השקלים שהם התרומה של בני ישראל, וקיימא לן (תרומה פ"ד מ"ז) תרומה עולה באחד ומאה. והיינו שהתרומה בטלה במאה חולין. ומשום כך בדוקא לקח עשרת אלפים ככר, שהם מאה פעמים מאה ככר, וכל שקלי בני ישראל היו יחדו מאת ככר, וכמו שכתוב 'וכסף פקודי העדה מאת ככר', ועיקר כונת ביטולו היה שרצה לערב הקודש בחול שתהיה הקדושה בטלה במיעוטה ח"ו.

מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן (לח, כז)

מאה אדנים היו למשכן ומאה ברכות צריך אדם מישראל לברך בכל יום, כשם שהאדנים היו יסודות המשכן כך גם הברכות הם יסודות הקדושה בכל אדם מישראל, "אדן" הוא מלשון אדנות, על ידי הברכה מעיד האדם שה' הוא האדון על כל הבריאה, מאה הברכות בכונה הינם ממילא מאה האדנים למשכן של כל אדם מישראל.

ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן (לח, כז)

פקודי

הדלקת הנרות: 18.10

מוצאי ש"ק: 19.19 ר"ת: 19.42

סוף זמן ק"ש ש"ק פקודי בבוקר
מג"א: 10.30/9.17 - גר"א: 10.06

שעות הקבלה

של מרן הרב שליט"א לשיחה אישית
בין השעות: 17.00-18.30
בבנין הקהלה, יאקאב יאקאבס סטר. 22
(בימים ב-ג-ד-ה)

* קביעת השיחה בתיאום מראש במשרד הקהלה

קופת נדיבי לעניי אנטווערפן
משמיעין על השקלים

ימי הפורים מגיעים!

בתקופה זו במיוחד, שמצב הפרנסה ירד ונתרבו הנצרכים, עיניהם של עניים נשואות לעזרת נדיבי העם!

מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א מביא: שמעתי ששאלו למרן החזון איש זצ"ל דלפי החשבון של ככר לאדן אינו מספיק לאדנים שגובהן אמה ורחבן אמה על ג' רבעי אמה אף אם נוריד מקום הידות? והשיב שצריך לומר שהאדנים חלולים היו מתוכן, ולענ"ד אפשר לומר שזה בכלל מה שאמרו בשבת (צח, ב) חלולים היו האדנים, מלבד מה שפירש"י שם.

ועוד יש להביא ראייה לזה, שהרי ק' ככר היו לאדני הקרשים ולאדני הפרוכת, לכל אחד ככר כמו שכתוב בקרא, ואדני הפרוכת היו לעמודים ועמודי הפרוכת היו אמה על אמה (כמו עמודי המסך בברייתא דמס' מדות ה"ד) ואיך היו שוין לאדני הקרשים שהיו כל אחד ג' רבעי אמה וגם להם היה צריך ככר, ועל כרחק ששם היה פחות חלל וכאן חלל מרובה. (טעמא דקרא)

וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן (מ, כד) המנורה מרמזת על חכמת התורה, הרוצה להחכים ידרים (ב"ב כה, ב), והשלחן על פרנסה, עניני לחם. והרמז בזה דגם בשעה שעוסק בעניני פרנסה אכילה ושתייה, שתהיה המנורה נוכח השולחן, והיינו שהעסק בעניני פרנסה יהיה ג"כ כדי שיוכל לגדל בניו לתורה ושאר מצוות שהתורה מחייבת. (במדבר יהודה)

למח לאו הקהלה

שבת פ' פקודי, ב' אדר ב', הפסקה.

הדלקת הנרות: 18.10 (פלג המנחה: 17.19)

מפטיירין 'ויעש חירום' (מלכים א, ז) עד 'להיכל זהב'.

מוצאי שבת: 19.19 (לשיטת ר"ת: 19.42)

ז' שלמים לקידוש הלבנה: ליל ה' ויקרא, אור ליום

ז' אדר ב', משעה 2.31

שבת פ' ויקרא, ט' אדר ב', פרשת זכור.

הדלקת הנרות: 18.22 (פלג המנחה: 17.28)

רבי [יהודה] לייב שרה'ס זצ"ל

ד' אדר ב' תקנ"א

משה וישראל. אחרי שלשה ימים בא החוכר לפני הפריץ וקבל לפניו על בתו שנתנה עיניה ביהודי זקן אחד שהיה מלמד בביתו, וברחה עמו לעיר אחרת ועקבותיהם לא נודעו, וכשנודע להפריץ ובנו שנשאת שלא ברצונו ליהודי זקן הרפו ממנו.

ואותו המלמד הזקן היה אחד מל"ו צדיקים הנסתרים, שנדד לאותו כפר בראותו ברוח קדשו כי שם מחכה לו בת זוגו שיש לה נשמה גדולה, ואמר לה, יען כי בחרת להנשא לזקן שלא יאריך ימים ומאסת בחיי דוכסית מפני שחסת על כבוד קונך, אני מבטיחך שאשאיר לך בן שיהיה צדיק גדול ויביא הרבה טובה לישראל. אותו הבן הוא אריה דבי עילאי הנקרא על שם אמו הצדיקת שגדלתו והנכתו ר' ליב בן שרה, שנולד ביום שבעה עשר בתמוז שנת ת"צ בעיר ראוונא.

(בספר אור גדליהו (לרבי גדליהו שארר זצ"ל) מובא, שסיפר לו ידו ראש ישיבת טעלו רבי ברוך סורוצקין, שהם נכדי רבי לייב שרה'ס, ועל שמה נקראים משפחת סורוצקין, מלשון שרה'ס קינד)

דבקות בה'

הרבי רבי לייב שרה'ס זי"ע היה עוד ממקורביו של הבעש"ט הק' זי"ע. הבעש"ט אמר עליו: הוא מתענה משבת לשבת לא משום שהוא רוצה לענות גופו בצום, אלא מפני שמרוב דבקותו בהש"ת הוא שוכח לאכול.

היה למדן, חבירו של הגה"ק משיפטיווקא זי"ע היה, ובכל זאת לא היה אומר תורה. מימרא זו היתה שגורה בפיו: נסיעתי אל המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, לא לשמוע תורה היא, די לי לראות איך הוא פושט את בגדיו ואיך הוא לובשם. כי מעשיהם והתנהגותם של הצדיקים האמיתיים הם תורה.

(אהלי יעקב, עמ' קעא)

הכנסת אורחים

פעם אחת בא רבינו הקדוש רבי ליב שרה'ס זי"ע לעיר לבוב והלך לבית גביר אחד שהיה מתאכסן אצלו תמיד מדי בואו ללבוב. בא ולא מצא את בעל הבית, כי אם את אחד המשרתים שבבית. בקש ממנו רבינו הקדוש לפנות לו חדר מיוחד על ימים אחדים, ולאשר המשרת ההוא לא הכירו, הלך אל הבעה"ב ואמר לו: הנה בא אורח, ודורש למענו חדר מיוחד. לא הסכים בעה"ב על כך, ושלח דברו ביד המשרת שילך לו האורח לאחת האכסניות שבלבוב, ולא אל בית איש פרטי. בין כך ובין כך באו אנשים שהיו מכירים את רבינו הקדוש, והנה מיד פשטה השמועה כי הרה"ק ר' לייב שרה'ס בא לעיר. הבין הבעה"ב שהוא הוא אותו אורח שבקש לפנות לו חדר, הלך אליו לפייסו ולבקשו שיתאכסן בתוך ביתו כהרגלו עד עתה.

אולם רבינו לא נתרצה לכך, ואמר לו: רבותינו הקדושים ז"ל יחסו מצות הכנסת אורחים לאברהם אבינו ע"ה, והנה לכאורה קשה, הרי גם אצל לוט מציינו הכנסת אורחים ממש כמו באברהם אבינו, ולא עוד אלא שנאמר בו: ויפצר בם מאד וגו' ויעש להם משתה, ואצל אברהם אבינו לא מציינו כלל שהיה מפציר באורחיו אלו, ולמה לא נקטו מכניס אורחים כמו לוט? אמנם האמת היא, שלוט לא היה מכניס אורח כלל, אלא לפי שנאמר: ויבואו שני המלאכים סדומה, ורק אז: ויקם לקראתם, כי מלאכים בודאי ירצה כל אדם להכניס אליו לאכסניא, ולכן הפציר בהם שישורו אליו. אבל אברהם אבינו ע"ה מעידה עליו תורתנו הקדושה (בראשית יח.ב) וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, אנשים ראה ולא מלאכים. ורבותינו הק' אמרו (ב"ר מח.ט) אחד נדמה לו בדמות סדקי ואחד בדמות נווטי ואחד בדמות ערבי. ואעפ"כ וירץ לקראתם, והוא מפני שהיה באמת מכניס אורח וגומל חסדים עם בני אדם, יותר מאשר עם מלאכים, כי המלאכים אינם צריכים לגמילות חסדים.

(גבורת ארי, אות ה) (המשך בעמוד ג)

מתולדותיו

מור"ר ליב שרה'ס ז"ל מראוונא איש אלקים קדוש, איש מופת אלקי כמלאך ה' צב-אות, שלא נהנה מעוהו"ל כלום, ולא לו אצלו פרוטה, כל דרכיו היו בהצנע לכת בדביקות נפלא, היה מתבודד ביערות ובמדבריות, ונסע בכל המדינות בכל עיירות וכפרים להציל נפשות ישראל מני שחת, עיקר עסקו היה לתקן נשמות הנדחות, לפדות שבויים, ולכלכל ולפרנס צדיקים נסתרים.

הוא נולד בראוונא י"ז תמוז ת"צ לפ"ק, לאביו הרה"ק ר' יוסף שהיה אחד מצדיקים נסתרים, אחד מל"ו צדיקים, ולאמו הצדקת שרה, וזכתה שבנה הקדוש יהיה נקרא על שמה. היה תלמיד הבעש"ט והמגיד הק' ר' דוב בער ממעזריטש. תלמידי הרה"ק ר' ליב שרה'ס היו ג"כ צדיקים נסתרים, ובתוכם הקדושים ר' יצחק מלובוב, ור' עזריאל פאליצקער. הרה"ק רבי ליב שרה'ס נפטר ד' אדר שני תקנ"א לפ"ק, וזכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

(מליצי אש, ד' אדר)

אשרי יולדתו

במדינת אשכנז דר בכפר אחד חוכר יהודי ולו בת יפה וצנועה ושמה שרה, פעם אחת ראה אותה בן הפריץ בעל הכפר וחשק בה מאד, אמר לאביו שהוא רוצה ליקח לו לאשה בה החוכר היהודי ואם לא יקחנה ימות, קרא הפריץ לאביה של שרה, ואמר לו שהוא גוזר עליו שיתן את בתו לבנו לאשה ואם לא מרה תהיה אחריתו, חזר החוכר בצער גדול לביתו וסיפר לבני ביתו את הדברים שדבר אליו הפריץ, היו הוא ואנשי ביתו שרויים בצער ובפחד גדול.

ובביתו של החוכר ההוא היה אז תלמיד חכם זקן ושמו ר' יוסף שהיה מלמד תורה לבניו של החוכר, ואשה לא היתה לו, נמלכה הנערה שרה בדעתה והחליטה להנשא לאותו זקן בכדי להנצל מידיו של בן הפריץ שבודאי לא יאבה עוד אותה אחרי שתהיה לאשה ליהודי זקן, מיד נסעו שניהם בחשאי להעיר הקרובה ושם נשא הר' יוסף את הצדיקת שרה כדת

בין שני צור וצור

ב' אדר	רבי מאיר [ב"ר יהודה לייב] כ"ץ פאפריש - אור צדיקים
תש"א:	רבי יעקב יחזקיה [ב"ר משה] גרינוואלד - רב דק"ק פאפא - ויגד יעקב
תשל"ז:	רבי ישראל [ב"ר אברהם מרדכי] אלתר - האדמו"ר מגור - בית ישראל
ג' אדר	
שע"ב:	רבי מרדכי [ב"ר אברהם] יפה - בעל "הלבושים" (ב)
ד' אדר	
תקנ"א:	רבי יהודה לייב [ב"ר יוסף] שרה'ס (ב)
ה' אדר	
תקפ"ג:	רבי זאב וואלף [ב"ר נפתלי צבי] מטשארני-אוסטראה
תשל"א:	רבי מרדכי שלמה [ב"ר יצחק] פרידמאן - האדמו"ר מבאיאן
ו' אדר	
תר"ו:	רבי דניאל [ב"ר בנימין וואלף] פרוסטיץ - ראב"ד פרעשבורג
תרע"ו:	רבי נפתלי דב [ב"ר שלמה] אמסטורד - תלמיד הגר"י סלנטר (ב)
תשנ"ט:	רבי יהושע דוד [ב"ר שלום] פוברסקי - ראש ישיבת פאניוועז' - ישועת דוד
ז' אדר	
ב' תפ"ח:	משה רבינו [בן עמרם]
תקפ"א:	רבי יצחק אייזיק [ב"ר משה יחזקאל] טאוב - האדמו"ר מקאליב (ב)
תש"ג:	הקדוש רבי אלטר יחזקאל אליהו [ב"ר יהושע] הורוביץ - האדמו"ר מדזיקוב (ב)
תשע"ב:	רבי יעקב ישכר בער [ב"ר חיים מרדכי] ראזענבוים - האדמו"ר מנדבורנא-בני ברק

מוגש לקראת הקאמפיין "עת לקבץ" שע"י ישיבת "עץ חיים ווילרייק"

זכור ימות עולם

הבה ונגולל היריעה לתקופה שלפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, לשנת תרפ"ט, רוח ההשכלה שררה בחוצות, ורבים טובים לא יכלו לעמוד בנסיון וסרו מהר מן הדרך, המסילה העולה בית א-ל, וסכנה אדירה ריחפה על צעירי הצאן בחורי החמד לבל ילכדו במצודתם, ולכן נכנסו בעושי הקורה הני תורי צנתרי דדהבא, ה"ה הר"ר יעקב איסר מאזל ע"ה, וגיסו הר"ר חיים דובער בורק ע"ה, והבינו שכדי להציל הבחורים מהמבול השוטף בקרית חוצות, צריכים לבנות להם תיבה, ולהכניסם בין כותלי ישיבה שיגן עליהם מהרוחות רעות המנשבות ברוחות קריה. ואכן מכת מכות הפועל הקימו את הישיבה "עץ חיים", על אף ההתנגדות הקשה מהבעלי בתים דאז, שלא היו רגילים בכלל למושג של ישיבה ובני תורה, מכל מקום לא שקטו ולא נחו, והחילו זהב מכיסם למען ביסוס ויסוד הישיבה, ונתקיים בהם הזורעים בדמעה ברנה יקצורו, שגדלו והצליחו ועשו פרי והעמידו ישיבה.

אולם עיקר הצלחתה של ישיבה הוא שיהיה לה מנהיג, שינהל הבחורים על דרך הטוב והישר, והתחילו בחיפושים אחר איש תלמיד חכם שיתאים לעמוד במשרה זו, ובדרך אקראי נזדמן כאן לעירנו הרה"ג רבי שרגא פייבל שפירא זצ"ל הי"ד שמהקור מוצאו מעיר קעלם, וראו בו כלי הראוי להשתמש בכרתה של תורה, ולכן פאר כראש הישיבה. מתחילה סירב לזה, ורק אחר שרשכבה"ג מרן החפץ חיים כתב מכתב קודש, ובו הוא מטיל עליו חוב קדוש לילך ולכון כראש"י, ולהפיץ הארת התורה על הסביבה, הסכים לעמוד לשרת לפני ד' בתור ראש הישיבה דישיבת עץ חיים.

וכיון שהראה"י הגיע לעירנו, התחילו לחפש אחר מקום מתאים מחוץ לעירנו, שבו יקנה שביטה המקום תורה החדש, כדי שלא יושפע מהשפעת הבע"ב דאז, ואחר יגיעה רבה מצאו בעיר היידע בית גדול, ושכרוהו מבעליו והכניסו בו הדייטם הראויים לבני ישיבה, ומאז נחפץ מקום זה לישיבה. הראה"י עבר לגור במקום קרוב שם בהיידע והתחיל בעבודת הקודש להכניס רוח התורה בצעירי הצאן, וניסה לשדל את הצעירים שיבאו ויטעמו מתיקות ועריבות התורה, אבל הדבר היה קשה ביותר ורק הצלילה שיהיה מנן מצומצם בשיבה בשנת הראשונה, ולאט לאט באו עוד ועוד וטעמו וראו כי טוב ד' וקבעו מושבם בין כותלי הישיבה עד שנעשה המקום צר מהכיל כל התלמידים.

בשנת תרצ"א לא יכלו עוד להמשיך בבנין זה, והנהלה נאלצה לשכור בנין אחר יותר גדול, והיה שם אולם ששימש בתור חדר אוכל, ועוד אולם שעשאוהו בית המדרש שבו נשמע קול התורה בכל שעות היממה, וגם היו בו 21 חדרי שינה. שם נשארה הישיבה עד פרוץ מלחמת העולם השנייה. במשך השנים נתרבו ספסלי בית המדרש ושכרו עוד בתים בסמיכות שישמשו למקום דירה לתלמידים עד שמצאו שטח לבנות עליו בנין גדול שיכיל את כולם וגם חגגו הנחת אבן הפינה, אולם כנראה שלא איסתייע מילתא לבנותו לפני פרוץ המלחמה.

מיום הוסדה הישיבת תרפ"ט עד שנת ת"ש עברו בין כותלי הישיבה כשלוש מאות בחורים הצמאים לדבר השם, וגם שימשו בישיבה גדולי תורה, והם הרה"ג רבי שלמה בוימהאלץ, שהיה מתלמידי הגר"ח מברסקי, ומסר ד' שיעורים בכל יום, ב' לכל כתר וכתה. ושוב הכניסו לשיעור ג' לשמש כמג"ש הרה"ג רבי מרדכי פאגרמאנסקי, שהגאון רבי חיים עוזר העיד עליו שהוא "עילוי אמיתי", וכולם היו כדוגמא אישית לפני הבחורים בתורה ועבודה ואמונה טהורה ופשוטה.

המשך בשבוע הבא א"ה

קופת "נדיבי לב" לחלוקת כספי הצדקה של
מתנות לאביונים בעצם יום הפורים
לעניי עירנו

בראשות מרן הרב מרא דאתרא שליט"א
וחברי הבד"ץ דקהלתנו שליט"א

בס"ד,

בעמדתו בפרוס ימי הפורים הבעל"ט, אשר עיני העניים נשואות למקרא מגילה, ועיני עירנו מצפים לעזרתם של תושבי העיר, ובפרט בשנה זו שהיוקר האמיר ובהרבה נושאים עלו המחירים באופן ניכר מאד, אשר על כן מצוה רבה וגדולה לקיים מצות מתנות לאביונים ע"י קופת עירנו "נדיבי לב", המחלקת את המעות ביושר ובצדק לעניי עירנו מכל החוגים, בצניעות ובדרך כבוד, ומתנהלת תחת פקוח הבד"צ.

ואנו מזוידעים בזה שאפשר לקיים מצות "מתנות לאביונים בו ביום", גם אם שולחים או מוסרים המעות לגבאים לפני חג הפורים.

ובכן אנו פונים בזה בקריאה נרגשת לכל תושבי העיר בבקשה לחזק ביותר את קופת הצדקה הזאת, ועל כאו"א להשתדל להוסיף על תרומת הקודש, כדי שיוכלו הגבאים להעביר את התמיכות לעניי עירנו המחכים בכליזן עינים לתמיכה זו, ובזכות זה נזכה כולנו לשפע של אורה ושמחה וששון ויקר והשפעות טובות כל הימים.

וע"ז באעה"ח יום ה' לס' וכסף פקודי העדה תשפ"ב לפ"ק

אנון ק"ה
ארימ טייג
יגין אסין גאון פאלק

ייראוך עם שמש
תפלת שחרית בימות החול כותיקין
בביהמ"ד פשעווארסק
בכל יום חצי שעה לפני הנץ
ביום א' ויקרא בשעה 6.47

העניין הלאומי

כל הזהב העשוי למלאכה (לח,כד)
דער עיקר סיבה פארוואס עס איז באשאפען
געווארען גאלד, איז נישט מען זאל רייך ווערען
דערפון אדער איבערלאזען פאר די קינדער,
נאר "כל הזהב העשוי", דאס גאנצע גאלד איז
געמאכט געווארען - "למלאכה", פאר די מלאכת
המשכן און פאר אנדערע מצוות און מעשים
טובים. (תפארת שלמה)

Isabellalei 53 ANTWERP 03.500.8947

מזלא טבא וגדיא יאה

שלוחה בזה למע"כ ידידנו הנעלה רב הפעלים
הרה"ר יהודה דניאל אללעך הי"ו

מייסד ויו"ר האירגון

ולמשפחתו החשובה שיחיו

לרגל השמחה שבמעונם

בנשואי בנם המצויין שיחיו בשעטו"מ

יה"ר שיהא לקשר של קיימא ולבנין עדי עד, לראות מהם
דורות ישרים ומבורכים הולכים בדרכי אבות לתפארה.

המאחלים ומברכים

ההנהלה והעסקנים

נהמא דכסופא

הרה"ק רבי לייב שרה'ס זי"ע לוח מיהודי סכום
כסף ונתן לו משכון על כך, ואמר לו שאם לא יבא עד ג'
חדשים להחזיר המעות וליטול המשכון הריהו נתן לו
חלקו לעולם הבא, בתוך הזמן נסתלק הרה"ק רבי לייב
לעולמו, שמח האיש בלבו שעתה ודאי יקבל את חלקו
לעולם הבא, אולם כשהגיע זמן פרעון ההלוואה בא אליו
איש אחד ונתן לו את כל הסכום שלוח ממנו הרה"ק,
ואמר לו: אז מה'האריוועט ניט האט מען ניט קיין עולם
(המשך בעמוד ד)

רבי לייב שרה'ס (המשך)

פרנס הצדיקים

בדור אחרי הבעש"ט הקדוש זי"ע, נמסר
תפקיד חשוב זה, לטפל בעניים של ל"ו הצדיקים,
לצדיק "בעל הנשמה הגדולה" רבי לייב שרה'ס
זצ"ל, שהליכותיו הוא עצמו היו הליכות מופלאות
ונסתרות. בחרו בו להיות פטרונם של ל"ו הצדיקים
הנסתרים, לספק להם צרכיהם, ורק אליו נאותו
להתגלות.

רבי לייב שרה'ס כל ימיו עסק בעשיית חסד
וצדקה, היה נע ונד מכפר לכפר ומעיר לעיר, חיפש
צדיקים נסתרים ודאג למחייתם, וכן עסק בפדיון
שבויים והיה מקרב לבבות ישראל לאביהם שבשמים.
לאחר פטירתו של ר' לייב (בחודש אדר תקנ"א)
נמסרה המשימה הקדושה הזאת, פרנסת ל"ו
הצדיקים, לצדיק רבי מרדכי ב"ר נחום הגדול
משערנובול - חתנו של רבי אהרן הגדול מקרלין
זצ"ל. (בית קרלין-סטולין, עמ' סב)

מכתב המלצה

העתקה מכתבי קודש הרב הקדוש מוה"ר דוב בער
מ"מ דק"ק מעזריטש להרב רבי לייב שרה'ס זלה"ה:
הנני מן המודיעים נידן האיש הנוכחי ה"ה התורני
הרבני מוה"ר יהודה לייב בהר"ר יוסף איש הנקרא בפי
כל רבי לייב שרה'ס מראווי העוסק במצוה רבה שאין
למעלה הימנה כאשר יפרש שיחתו באר היטיב פה
אל פה דברים שאין להעלותן על הכתב בכך אם ראוהו
אנשים המקשיבים לקולי וסרים למשמעתי עצתי
אמונה להיות לו לעזרו ולסעדו ולהתאמץ את עצמו
בכל מיני התפעלות הן בגופם הן בממונם כי מעיד אני
עליו שאין בדבריו שום נפתל ועקש ועולה לא נמצא
בשפתיו וירא את ה' מרבים ואין לך מצוה גדול מזו
ונכון יבין לאשורו להיות מן הזריזין המקדימין ובודאי
שכרו יהיה כפול ולאשר שבטוח אני במדת טובים
לדברי המועטין יחזיק כמרובין אמרתי לקצר וכל
טוב מהם לא יבצר וז' ה' הרואה אותם מעודם יברכם
כנפשם ומאודם:
הכ"ד דורש שלומם הטוב דוב בער במהור"ר
אברהם זלה"ה מ"מ דק"ק מעזריטש ודק"ק קאריץ
(דרכי ישרים, סוף הספר)

פריעת החוב

פעם אחת בא רבנו הקדוש לעיר לויצק ושם היו
לו הרבה מקורבים שהכירו אותו בטוב, והיה דרכו
שהיה תמיד פורע חובות לזה ומלוה מאדם אחר,

אפשר לקבל את ה"שבת בשבתו"
דרך E-mail - נא לפנות:
shabato.antwerpen@gmail.com

מ"ן האור בסוף"

עדשים אדומות חציות - Red Split Lentils

העדשים גדולות באוסטרליה, הודו, טורקיה
וספרד. רוב המפעלים מבריקים את העדשים
כדי שיראו יפים, וזאת באמצעות עירוב של
מים ושמן. לעירוב המים והשמן משתמשים
באמולסיפיי, שעלול להיות מיוצר בשומן מן
החי.
כמו כן יש מפעלים שמשתמשים לצורך
ההברקה בשמן משומש ומשוחזר, שלא ידוע מה
היה השימוש הקודם שלהם.
כפי שביירונו, ב-2 הסוגים דלהלן אין החששות
הנ"ל:

Valle del Sole 350g / 900g
Luengo 1kg

עשפאלטנע רויטע לינזען - Red Split Lentils

די לינזען וואקסען אין אסטראליע, אינדיע,
טערקיי און שפאניע. רוב פאבריקען גלאנצען
די לינזען, אז זיי זאלען באקומען א שיינעם
אויסזעה, דורך וואסער מיט אויל. אויף צו מישען
די אויל מיט וואסער, נוצט מען זיך מיט אן
עמולסיפיי, וואס איז מעגליך פון שומן מן החי.
פארשידענע פאבריקען נוצען זיך צום
גלאנצען מיט איבערגענוצטע אויל, וואס מען
ווייסט נישט אויף וואס מען האט דאס גענוצט.
לויט ווי מיר האבען פעסטגעשטעלט,
זענען די פראבלעמען נישט פארהאנען ביי די 2
פאלגענדע סארטען:

Valle del Sole 350g/900g - Luengo 1kg

ווערים:

די לינזען זענען אָפט אינפעסטירט מיט

תולעים:

העדשים נגיעות לעתים קרובות בתולעים,
ויש צורך לבדקם.
ראשית יש לקנות עדשים שהם מאיכות
גבוהה, ובעת הקנייה יש לבדוק את השקית או
הקופסא שיהיו נקיים, בלי הצטברות של 'אבקה',
וכן שלא ייראו בהם 'קורי משי'.
הבדיקה: שוטחים את העדשים על משטח
לבן (נייר או צלחת שטוחה), באופן שהגרגרים
יהיו נפרדים זה מזה, ובודקים אם נראים ביניהם
חזקים או תולעים.
גרגרים הצמודים זה לזה אינם סימן לנגיעות.
אבל כשהם צמודים באמצעות 'קורי משי', הוא
סימן לנגיעות.

ווערים, און מען דארף זיי קאנטראלירען.
ערשט דארף מען זעהן צו קויפען לינזען נאר
פון א הויכע קוואליטעט, און ביים קויפען זאל
מען קאנטראלירען די פארפאקונג, עס זאל זיך
נישט געפונען קיין 'שטיוב', ווי אויך נישט קיין
'שפינען וועבעכטץ'.

די קאנטראלע: מען שפרייט אויס די לינזען
אויף א ווייסע פלאכע (א פאפיר אדער א טעלער),
אזוי אז די קעטעלעך זאלען זיין אפגעטיילט איינע
פון די אנדערע, און גוט קאנטראלירען צי עס
ווערען נישט געזעהן אינזעקטען אדער ווערים.
קערעלעך וואס זענען באהאפטען איינע
צו די אנדערע, איז נישט קיין צייכען פון
אינפעסטירונג. אבער ווען זיי זענען צוגעקלעבט
דורך 'שפינען וועבעכטץ', איז דאס יא א צייכען
פון אינפעסטירונג.

